

Från Fattmomakke, den högst belängna ort vi besöka på denna resa, anträdades återfärden ner öfver Kultsjön, förbi byarna Stornäs och Saxnäs till >>Kultsjöluspen>>. Sjön är nära nog på alla sidor omgifven af höga fjäll bland hvilka må nämnas vestra och östra Fjällfjäll, Burgfjällen, Satsfjellet, Gitsfjället Gämofjällen med >>Dorronpiken>>, Stenkaware och Marsfjällen. Resan fortsättes öfver 3 mindre sjöar, Bielite, Kaskelite och Wuolite med mellanliggande små >>morkor>> till Bångnäs. (Skulle båt icke finnas i >>Litsjöarna>>, nödgas man gå öfver Njakaware, 1 mil). Emellan dessa sjöar störtar sig Ångermanelfven utför den ena ättestupan efter den andra, och man följes under hela denna sträcka af hennes högstämnda brusande sång.

-Från Bångnäs bör man icke försumma att göra en utflykt till den storartade Harforsen. För mödosamt är nu att följa, floddalen, som dels gör en stor krökning mot norr och dels på en sträcka af 2 mil genomlöper svåra och otillgängliga trakter hvadan man från Bångnäs begifver sig på en temligen god gångstig öfver den s.k. >>Gäddbäckmorkan>> (1½ mil) till Skönvik vid öfra ändan af den stora Malgomajsjön. (Härifrån vackra utsigter. Vägvisaren kan vid utpekandet af Stalonberget förtälja sagan om >>Stalongubben>>).

Utefter denna sjö går resan förbi >>Predikoholmen>> der offentlig gudstjenst fordom hållits, hvaraf namnet), Forssbergsberget (hvars namn är förknippadt med en sägen) och byarne Marsvik, Strömnäs (hvarifrån en utflykt till Granliden, 1/4 mil att gå ,väl lönar mödan, då en egendomlig och storartad utsigt der finnes) Rekansjön, Rönnäs, Skansholm och Nordansjö. Genom en >> strucka >> kommer man in i Warressjön och från denna genom en annan dito in Maksjön som passeras, hvarpå man efter 12 minuters vandring ånyo stiger i båt för att öfverfara Wolgsjön till Wilhelmina kyrkoplats. Vid slutet af denna resetur må, såsom ett allmänt omdöme om det totalintryck den lemna hos resenären, anföras följande.

Sistlidne sommar sammanträffade jag i Fattmomakke helt oförmodadt med en herre, lektor P. och hans fru. Herr P. målade och erhöll många vackra taflor från Wilhelminafjällen. Ner reste dessa turister efter Ångermanelfven till Hernösand. Då jag på hösten under en resa besökte herr P. i hans hem, och han förevisade sina målningar, bland hvilka jag icke fann någon tafla från trakten omkring Sollefteå frågade jag, hvarföre han icke målade äfven der. Han svarade: >>der var ingenting att måla. Det var för smått mot hvad jag sett i Fattmomakke.>>

Hvad utrustningen till en dylik resa beträffar, ber jag få hänvisa till det förträffliga arbetet >> Illustrerad Idrottsbok >> af Viktor Balck, II del. sid. 371 o.f. Min erfarenhet från mina fjällresor är: ju vidlyftigare utrustning desto sämre färd.

En engelsman var mitt resällskap sommaren 1885, och hela hans rustning med staffli vägde omkring 10 skålpund. Men så var också nästan ständigt hans matsedel denna : frukost thé, middag thé och qvällsvard thé. I bref har han efteråt tillskrifvit mig, att han som rest i alla länder i 30 års tid, >> räknar Wilhelminaresan för en af de intressantaste och vackraste i hela sitt lif>>